

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

17 травня 2022 року

Справа №200/12046/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді Кравченко Т.О.,

розглянув в порядку загального позовного провадження в письмовому провадженні адміністративну справу за позовом Мороз Марини Миколаївни до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради про зобов'язання вчинити певні дії,

встановив:

16 вересня 2021 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшов адміністративний позов Мороз Марини Миколаївни (далі – позивач) до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради (далі – відповідач, Управління), надісланий на адресу суду 14 вересня 2021 року, в якому позивач просила:

- зобов'язати Управління призначити та виплатити Мороз М.М. щомісячну адресну допомогу внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, за її заявою від 05 серпня 2021 року у зв'язку з її працевлаштуванням.

Заяви, клопотання учасників справи. Процесуальні дії у справі.

21 вересня 2021 року суд постановив ухвалу про прийняття позовної заяви та відкриття провадження у справі; вирішив розглядати справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні); встановив строк для подання відзиву на позовну заяву; витребував у відповідача докази.

Про прийняття позовної заяви та відкриття провадження у справі сторони повідомлені в порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України (далі – КАС).

09 листопада 2021 року суд постановив ухвалу про розгляд справи в порядку загального позовного провадження; продовжив строк підготовчого провадження на тридцять днів з дня закінчення шістдесятиденного строку, визначеного ч. 4 ст. 173 КАС; призначив підготовче засідання на 30 листопада 2021 року; витребував у відповідача додаткові докази.

01 грудня 2021 року суд постановив ухвалу про закриття підготовчого провадження та призначив справу до судового розгляду по суті на 28 грудня 2021 року.

Про дату, час і місце проведення судового засідання учасники справи повідомлені з дотриманням вимог Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС).

Учасники справи/їх представники у судовому засіданні не з'явилися, надали заяви про розгляд справи за їх відсутності.

Враховуючи, що участь у судовому засіданні є правом учасника справи, передбаченим п. 2 ч. 3 ст. 44 КАС, а також відсутність встановлених ст. ст. 205, 223 КАС підстав для відкладення розгляду справи, справа розглянута за відсутності учасників справи в письмовому провадженні.

На підставі ч. 4 ст. 229 КАС повне фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснювалося.

Стислий виклад позиції позивача та заперечень відповідача.

В обґрунтування заявлених вимог позивач зазначила, що вона та її син – Кривий А.А. мають статус внутрішньо переміщених осіб.

10 лютого 2015 року позивач вперше звернулася за призначенням щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг (далі – грошова допомога), вказавши, що вона не працевлаштована.

На підставі цієї заяви Управління призначило сім'ї позивача грошову допомогу на період з 10 лютого 2015 року по 09 серпня 2015 року.

З червня 2015 року Управління призупинило виплату грошової допомоги на позивача з цієї причини, що вона не була офіційно працевлаштована.

Позивач вказує на те, що з 03 вересня 2018 року вона працює в товаристві з обмеженою відповідальністю «Союз-Ютапс».

Після офіційного працевлаштування позивач неодноразово зверталася до Управління за призначенням грошової допомоги, однак така допомога їй не була призначена. Внаслідок цього позивач була вимушена звернутися до суду за захистом своїх прав.

Рішенням Донецького окружного адміністративного суду від 28 травня 2020 року у справі № 234/4863/20, яке залишено без змін постановою Першого апеляційного адміністративного суду від 04 серпня 2020 року, дії Управління щодо відмови позивачу в призначенні та виплаті грошової допомоги були визнані протиправними.

Позивач зауважує, що, незважаючи на визнання протиправними дій Управління, відповідач продовжує наполягати на своїй помилковій позиції, позбавляючи її права на отримання грошової допомоги.

Позивач вказує на те, що 05 серпня 2021 року вона звернулася до Управління з заявою про призначення грошової допомоги на її сім'ю, однак Управління призначило її лише на сина позивача. В призначенні цієї допомоги на позивача відповідач відмовив, покликаючись на п. п. 3, 7 постанови Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» (далі – Порядок № 505).

Позивач доводить, що коли з моменту припинення виплати грошової допомоги, тобто з 09 червня 2015 року, по день її звернення до Управління з заявою про виплату щомісячної допомоги, тобто 15 лютого 2019 року, як працевлаштованої особи, минув шестимісячний строк, тобто наступний строк в розумінні п. 3 Порядку № 505, то у відповідача відсутні підстави для непризначення грошової допомоги відповідно до п. п. 3, 7 Порядку № 505, оскільки грошова допомога на наступний строк не призначається тільки тим особам, які продовжують перебувати у статусі непрацевлаштованої особи (безробітної) особи, а у разі якщо така особа працевлаштувалася і її статус не суперечить зазначеним вище пунктам Порядку № 505, то вона знову набуває права на призначення щомісячної адресної допомоги.

Відповідна правова позиція викладена в постановках Верховного Суду від 15 квітня 2019 року у справі № 227/513/17, від 15 серпня 2019 року у справі № 415/43/17, від 16 квітня 2019 року у справі № 243/6470/17, від 15 квітня 2019 року у справі № 644/2636/17, від 28 листопада 2018 року у справі № 127/5904/17.

Саме таких висновків дійшли суди за наслідками розгляду справи № 234/4863/20, визнавши дії Управління протиправними.

Вважаючи дії Управління, які полягали у відмові в призначенні грошової допомоги за заявою від 05 серпня 2021 року, протиправними, позивач звернулася до суду з цим позовом.

Відповідач позов не визнав, надав відзив на позовну заяву.

Доводячи правомірність своїх дій та рішень, відповідач зазначив таке.

05 серпня 2021 року Мороз М.М. звернулася до Управління з заявою про призначення грошової допомоги.

За рішенням Управління від 28 серпня 2021 року на родину Мороз М.М. призначена грошова допомога на період з 16 серпня 2021 року по 15 лютого 2022 року в щомісячному розмірі 1 000,00 грн тільки на дитину – Кривого А.А., 10 грудня 2010 року народження.

В призначенні грошової допомоги на Мороз М.М. відмовлено на підставі п. п. 3, 7 Порядку № 505.

Управління доводить, що не має законних підстав для призначення Мороз М.М. грошової допомоги за її заявою від 05 серпня 2021 року, оскільки ця допомога позивачці була припинена з 10 червня 2015 року і в порушення вимог п. 12 Порядку № 505 вона не повідомила Управління про зміну обставин, які вплинули на припинення виплати допомоги, тобто про факт свого працевлаштування.

На цих підставах відповідач просив відмовити в позові.

Обставини, встановлені судом, та зміст спірних правовідносин, з посиланням на докази, на підставі яких встановлені відповідні обставини. Докази відхилені судом, та мотиви їх відхилення.

На виконання вимог ст. 90 КАС суд оцінив докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні; оцінив належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, виходячи з того, що жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 77 КАС кожна особа повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених ст. 78 цього Кодексу.

За правилами абз. 1 ч. 2 ст. 77 КАС в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

З'ясовуючи чи мали місце обставини, якими обґрунтовуються вимоги та заперечення, якими доказами вони підтверджуються, а також чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, суд встановив таке.

Позивач – Мороз Марина Миколаївна, 28 липня 1974 року народження, що встановлено на підставі паспорта громадянина України № 002074094; реєстраційний номер облікової картки платника податків: 2723717586.

З 30 березня 2011 року постійне місце проживання позивача зареєстровано за адресою: Донецька обл., м. Горлівка, вул. Рудакова, буд. 51, кв. 20, про що свідчить витяг з Єдиного державного демографічного реєстру щодо реєстрації місця проживання від 28 липня 2018 року № 1443-1854727-2018.

Мороз М.М. має сина – Кривого Антона Андрійовича, 10 грудня 2010 року народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків: 4052102317, що підтверджено свідоцтвом про народження серії 1-НО № 363492, яке видано 29 грудня 2010 року.

Позивач та її син мають статус внутрішньо переміщених осіб, що підтверджено відповідними довідками від 02 листопада 2018 року № 34827 та № 0000206254.

Фактичне місце проживання/перебування позивача та її сина після переміщення: Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Паркова, буд. 24, кв. 16.

Як свідчить довідки товариства з обмеженою відповідальністю «Союз-Ютапс» від 03

лютого 2020 року № 155 та від 03 серпня 2021 року № 652, Мороз М.М. працює в цьому товаристві інженером з проектно-кошторисної роботи з 03 вересня 2018 року по теперішній час (серпень 2021 року).

Відповідач – Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради (ідентифікаційний код: 25953617) зареєстроване як юридична особа, що встановлено на підставі відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань.

10 лютого 2015 року Мороз М.М. звернулася до Управління з заявою про призначення щомісячної адресної допомоги особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, на підставі постанови Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» (далі – Порядок № 505).

В заяві було зазначено, що вона працює в публічному акціонерному товаристві «Концерн «Стирол» м. Горлівка Донецької області.

Рішенням Управління від 13 лютого 2015 року позивачу на сім'ю призначена виплата грошової допомоги:

на період з 10 лютого 2015 року по 09 квітня 2015 року у щомісячному розмірі 1 326,00 грн, в тому числі 442,00 грн на позивача, 884,00 грн на дитину;

на період з 10 квітня 2015 року по 09 червня 2015 року у щомісячному розмірі 1 105,00 грн, в тому числі 221,00 грн на позивача, 884,00 грн на дитину;

на період з 10 червня 2015 року по 09 серпня 2015 року у щомісячному розмірі 884,00 грн, в тому числі 884,00 грн на дитину.

Таким чином, з 10 червня 2015 року Управління припинило виплату адресної допомоги на Мороз М.М. на підставі п. 7 Порядку № 505.

В подальшому Мороз М.М. як уповноважений представник сім'ї неодноразово зверталася до Управління з питання призначення грошової допомоги.

За рішеннями Управління грошова допомога була призначена Мороз М.М. на сім'ю з урахуванням п. 7 Порядку № 505 на відповідні періоди:

з 10 серпня 2015 року по 09 лютого 2016 року у щомісячному розмірі 884,00 грн,

з 10 лютого 2016 року по 09 серпня 2016 року у щомісячному розмірі 884,00 грн,

з 10 серпня 2016 року по 09 лютого 2017 року у щомісячному розмірі 884,00 грн,

з 16 лютого 2017 року по 15 серпня 2017 року у щомісячному розмірі 884,00 грн,

з 16 серпня 2017 року по 15 лютого 2018 року у щомісячному розмірі 884,00 грн,

з 16 лютого 2018 року по 15 серпня 2017 року у щомісячному розмірі 1 000,00 грн,

з 16 серпня 2018 року по 15 лютого 2019 року у щомісячному розмірі 1 000,00 грн.

Допомога призначалася тільки на дитину – Кривого А.А., 10 грудня 2010 року народження.

При цьому в заявах від 15 лютого 2019 року, від 13 серпня 2019 року, від 05 лютого 2020 року, адресованих Управлінню, Мороз М.М. вказувала, що з 03 вересня 2018 року працює в товаристві з обмеженою відповідальністю «Союз-Ютапс».

За рішеннями Управління грошова допомога призначена Мороз М.М. на сім'ю з урахуванням положень п. п. 3, 7 Порядку № 505 на відповідні періоди:

з 16 лютого 2019 року по 15 серпня 2019 року у щомісячному розмірі 1 000,00 грн,

з 16 серпня 2019 року по 15 лютого 2020 року у щомісячному розмірі 1 000,00 грн,

з 16 лютого 2020 року по 15 серпня 2020 року у щомісячному розмірі 1 000,00 грн.

Допомога була призначена тільки на дитину.

Вважаючи такі дії Управління протиправними, 20 березня 2020 року Мороз М.М. звернулася до Краматорського міського суду Донецької області з позовом до Управління.

Ухвалою Краматорського міського суду Донецької області від 24 березня 2020 року адміністративна справа № 234/4863/20 передана на розгляд Донецького окружного

адміністративного суду.

28 травня 2020 року Донецький окружний адміністративний суд ухвалив рішення у справі № 243/4863/20, яким позов Мороз М.М. задовольнив, а саме:

- визнав протиправними дії Управління щодо відмови у призначенні та виплаті Мороз М.М. грошової допомоги в період з 15 лютого 2019 по теперішній час;

- зобов'язав Управління призначити Мороз М.М. грошову допомогу за її заявами від 15 лютого 2019 року, від 13 серпня 2019 року та від 05 лютого 2020 року у зв'язку з її працевлаштуванням.

Задовольняючи позовні вимоги Мороз М.М., Донецький окружний адміністративний суд виходив з такого:

«[...]

З матеріалів адміністративної справи судом встановлено, а сторонами не заперечується, що виплату вищезазначеної допомоги позивачу припинено з 10.06.2015 року, шестимісячний термін закінчився 09.08.2015 року.

З 03.09.2018 року позивач працює в Товаристві з обмеженою відповідальністю «СОЮЗ-ЮТАПС».

За таких обставин, коли з моменту припинення виплати грошової допомоги 10.06.2015 року по день звернення позивачки до відповідача із заявою про виплату їй вказаної допомоги 15.02.2019 року, як працевлаштованої особи, минув шестимісячний строк, тобто наступний строк в розумінні пункту 3 Порядку № 505, то у відповідача відсутні правові підстави для непризначення грошової допомоги, посилаючись на пункт 3 Порядку № 505, оскільки грошова допомога на наступний строк не призначається тільки тим особам, які продовжують перебувати у статусі непрацевлаштованої (безробітної) особи, а у разі якщо така особа працевлаштувалась і її статус не суперечить зазначеним вище пунктам Порядку, то вона знову набуває право на призначення щомісячної адресної допомоги.

Зазначений висновок узгоджується з правовою позицією Верховного Суду, що неодноразово висловлювалась у постановках від 15 квітня 2019 року у справі № 227/513/17, від 15 серпня 2019 року у справі № 415/43/17, від 16 квітня 2019 року у справі № 243/6470/17, від 15 квітня 2019 року у справі № 644/2636/17, від 28 листопада 2018 року у справі № 127/5904/17.

[...]».

Рішення Донецького окружного адміністративного суду від 28 травня 2020 року у справі № 234/4863/20 залишено без змін постановою Першого апеляційного адміністративного суду від 04 серпня 2020 року і набрало законної сили.

18 серпня 2020 року Мороз М.М. звернулася до Управління з заявою про призначення грошової допомоги на наступний період.

Як свідчить повідомлення Управління від 27 серпня 2020 року № 189, грошова допомога призначена позивачці на сім'ю з урахуванням п. п. 3, 7 Порядку № 505, а саме тільки на дитину. У повідомленні зазначено, що Мороз М.М. втратила право на допомогу у зв'язку з працевлаштуванням після спливу двох місяців.

Вважаючи такі дії Управління протиправними, Мороз М.М. повторно була вимушена звертатися до суду за захистом своїх прав.

10 грудня 2020 року Донецький окружний адміністративний суд ухвалив рішення у справі № 200/9342/20, яким позов Мороз М.М. задовольнив частково, а саме:

- визнав протиправними дії Управління щодо відмови у призначенні та виплаті Мороз М.М. грошової допомоги в період з 16 серпня 2020 року;

- зобов'язав Управління призначити та виплатити Мороз М.М. грошову допомогу за її заявою від 18 серпня 2020 року у зв'язку з її працевлаштуванням;

- в решті заявлених вимог суд відмовив.

Рішення Донецького окружного адміністративного суду від 10 грудня 2020 року залишено без змін постановою Першого апеляційного адміністративного суду від 15 березня

2021 року і набрало законної сили.

05 лютого 2021 року Мороз М.М. звернулася до Управління з заявою про призначення грошової допомоги на наступний період.

Як вбачається зі змісту повідомлення Управління від 16 лютого 2021 року № 12 та рішення Управління від 16 лютого 2021 року «Про призначення допомоги переміщеним особам на проживання», грошова допомога призначена Мороз М.М. на сім'ю з урахуванням п. п. 3, 7 Порядку № 505, а саме тільки на дитину. В повідомленні зазначено, що Мороз М.М. втратила право на допомогу у зв'язку з працевлаштуванням після спливу двох місяців.

Вважаючи такі дії Управління протиправними, Мороз М.М. втретє звернулася до суду.

17 травня 2021 року Донецький окружний адміністративний суд ухвалив рішення у справі № 200/2518/21-а, яким позов Мороз М.М. задовольнив, а саме:

- зобов'язав Управління призначити та виплатити Мороз М.М. грошову допомогу за її заявою від 05 лютого 2021 року у зв'язку з її працевлаштуванням.

Рішення Донецького окружного адміністративного суду від 17 травня 2021 року не було оскаржено і набрало законної сили 17 червня 2021 року.

05 серпня 2021 року Мороз М.М. звернулася до Управління з заявою про призначення грошової допомоги на наступний шестимісячний термін.

Серед іншого в заяві від 05 серпня 2021 року Мороз М.М. зазначила, що з 03 вересня 2018 року вона працює в товаристві з обмеженою відповідальністю «Союз-Ютапс».

28 серпня 2021 року Управління прийняло рішення «Про призначення допомоги переміщеним особам на проживання».

Згідно з цим рішенням:

Мороз М.М., категорія працездатності: працездатна, не здійснює догляду, працює, дата працевлаштування: 03 вересня 2018 року, не включена до розрахунку відповідно до постанови КМУ № 212 від 31 березня 2015 року;

Кривий А.А., категорія працездатності: дитина до 18 років, розмір допомоги 1 000,00 грн.

Загальна сума допомоги на сім'ю 1 000,00 грн.

Допомога призначена на період з 16 серпня 2021 року по 15 лютого 2022 року.

Однак, як свідчить повідомлення від 28 серпня 2021 року № 65 про відмову у наданні щомісячної адресної державної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, Мороз М.М. відмовлено в призначенні цієї допомоги за її заявою від 05 серпня 2021 року на підставі п. п. 3, 7 Порядку № 505.

Призначено допомогу на дитину – Крайнього А.А. на період з 16 серпня 2021 року по 15 лютого 2022 року в розмірі 1 000,00 грн.

Позивачу роз'яснено право на оскарження рішення Управління вищому органу в порядку підпорядкування або в судовому порядку.

Будь-які інші докази щодо предмета доказування учасники справи не надали.

Норми права, які застосував суд, та мотиви їх застосування.

Висновки суду по суті позовних вимог.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Ст. 46 Конституції України встановлено, що громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Закон України від 20 жовтня 2014 року № 1706-VII «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (далі – Закон № 1706) відповідно до Конституції та законів

України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлює гарантії дотримання прав, свобод та законних інтересів внутрішньо переміщених осіб.

Відповідно до ст. 1 Закону № 1706 внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

Зазначені обставини вважаються загальновідомими і такими, що не потребують доведення, якщо інформація про них міститься в офіційних звітах (повідомленнях) Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини, Організації з безпеки та співробітництва в Європі, Міжнародного Комітету Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, розміщених на веб-сайтах зазначених організацій, або якщо щодо таких обставин уповноваженими державними органами прийнято відповідні рішення.

Ст. 2 Закону № 1706 визначає гарантії дотримання прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та передбачає, що Україна вживає всіх можливих заходів, передбачених Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, щодо запобігання виникненню передумов вимушеного внутрішнього переміщення осіб, захисту та дотримання прав і свобод внутрішньо переміщених осіб, створення умов для добровільного повернення таких осіб до покинутого місця проживання або інтеграції за новим місцем проживання в Україні.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 Закону № 1706 Україна вживає всіх можливих заходів, спрямованих на розв'язання проблем, пов'язаних із соціальним захистом, зокрема відновленням усіх соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам.

П. 1 постанови Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» установлена щомісячна адресна допомога внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг.

Порядок надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 505 (далі – Порядок № 505), який визначає механізм надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг (далі – грошова допомога).

На час виникнення спірних правовідносин, тобто на день звернення Мороз М.М. про продовження грошової допомоги на наступний шестимісячний термін – 05 серпня 2021 року, Порядок № 505 діяв в редакції від 24 квітня 2021 року.

Згідно з п. 2 Порядку № 505 грошова допомога надається внутрішньо переміщеним особам, які перемістилися з тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктів, розташованих на лінії зіткнення, а також внутрішньо переміщеним особам, житло яких зруйновано або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції або заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації, їх дітям, які народилися після дати початку проведення антитерористичної операції, тимчасової окупації або заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації та взяті на облік у структурних підрозділах з питань соціального

захисту населення районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчих органах з питань соціального захисту населення міських, районних у містах (у разі утворення) рад (далі - уповноважені органи), з дня звернення за її призначенням по місяць зняття з такого обліку включно, але не більше ніж на шість місяців.

Відповідно до п. 3 Порядку № 505 грошова допомога внутрішньо переміщеним особам призначається на сім'ю та виплачується одному з її членів за умови надання письмової згоди у довільній формі про виплату йому грошової допомоги від інших членів сім'ї (далі - уповноважений представник сім'ї) у таких розмірах:

для осіб, які отримують пенсію, та інших осіб, які досягли пенсійного віку (крім осіб з інвалідністю), дітей, осіб, які досягли 18-річного віку та продовжують навчання за денною формою в закладах освіти, що забезпечують здобуття повної загальної середньої, професійної (професійно-технічної) або вищої освіти, до закінчення таких закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років, - 1000 гривень на одну особу (члена сім'ї);

для осіб з інвалідністю I групи та дітей з інвалідністю - 130 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

для осіб з інвалідністю II групи - 115 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

для осіб з інвалідністю III групи - прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність;

для працездатних осіб - 442 гривні на одну особу (члена сім'ї).

Загальний розмір допомоги на сім'ю розраховується як сума розмірів допомоги на кожного члена сім'ї та не може перевищувати 3000 гривень, для сім'ї, до складу якої входить одна особа з інвалідністю або дитина з інвалідністю, - 3400 гривень, для багатодітної сім'ї - 5000 гривень. Загальний розмір допомоги на сім'ю, до складу яких входять двоє і більше осіб з інвалідністю (дітей з інвалідністю), максимальним розміром не обмежується.

Якщо у складі сім'ї, якій призначено грошову допомогу, відбулися зміни, розмір грошової допомоги перераховується з місяця, наступного за місяцем виникнення таких змін, за заявою уповноваженого представника сім'ї або інформацією, поданою компетентним органом.

Особам працездатного віку, яким виплату грошової допомоги було припинено відповідно до пункту 7 цього Порядку, грошова допомога не призначається, крім осіб, які після припинення виплати грошової допомоги втратили працездатність.

Відповідно до п. 5 Порядку № 505 призначення і виплата грошової допомоги здійснюється уповноваженим органом за фактичним місцем проживання (перебування) сім'ї.

Для призначення грошової допомоги уповноважений представник сім'ї за умови пред'явлення паспорта громадянина України або іншого документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, а для іноземців та осіб без громадянства - документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус, подає складену в довільній формі письмову заяву про надання грошової допомоги та документи, визначені цим пунктом.

Для призначення грошової допомоги на наступний шестимісячний строк уповноважений представник сім'ї подає заяву, в якій повідомляє про відсутність змін, що впливають на призначення грошової допомоги, а також пред'являє довідки про взяття на облік внутрішньо переміщених осіб усіх членів сім'ї. Таку заяву на наступний шестимісячний строк може бути подано з дати його початку або не раніше ніж за 15 днів до закінчення поточного шестимісячного строку.

У заяві зазначаються такі відомості про всіх членів сім'ї, які претендують на отримання грошової допомоги:

[...]

- місце роботи осіб працездатного віку та час, з якого особа там працює;

[...].

[...]

Заяви з необхідними документами для призначення грошової допомоги приймаються від уповноважених представників сім'ї уповноваженими органами. З 1 січня 2021 р. заяви з необхідними документами для призначення грошової допомоги приймаються від уповноважених представників сім'ї уповноваженими органами районних держадміністрацій лише у разі надіслання їх поштою або в електронній формі (через офіційний веб-сайт Мінсоцполітики, інтегровані з ним інформаційні системи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування або Єдиний державний веб-портал електронних послуг).

Заяви з необхідними документами для призначення грошової допомоги також приймаються уповноваженими посадовими особами виконавчого органу сільської, селищної, міської ради відповідної територіальної громади (далі - посадові особи виконавчого органу) та посадовими особами центру надання адміністративних послуг, які передають їх протягом трьох робочих днів з дати їх надходження відповідному уповноваженому органу.

[...]

З 1 липня 2021 р. заяви з необхідними документами для призначення грошової допомоги приймаються посадовими особами виконавчого органу або центру надання адміністративних послуг виключно з формуванням електронної справи.

Заяви з необхідними документами для призначення грошової допомоги (після формування електронної справи) у паперовому вигляді передаються відповідному уповноваженому органу не рідше ніж раз на два тижні.

Якщо документи, подані уповноваженим представником сім'ї, не відповідають вимогам цього Порядку, уповноважений орган протягом семи робочих днів після отримання таких документів надсилає у письмовому вигляді уповноваженому представнику сім'ї інформацію про відмову у призначенні грошової допомоги з обґрунтуванням причин такої відмови.

[...].

Відповідно до п. 6 Порядку № 505 грошова допомога не призначається у разі, коли:

будь-хто із членів сім'ї має у власності житлове приміщення/частину житлового приміщення, що розташоване в інших регіонах, ніж тимчасово окуповані території у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, населені пункти, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населені пункти, що розташовані на лінії зіткнення, крім житлових приміщень, які непридатні для проживання, що підтверджується відповідним актом технічного стану;

[...]

будь-хто з членів сім'ї має на депозитному банківському рахунку (рахунках) кошти у сумі, що перевищує 25-кратний розмір прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб.

Положення абзацу другого пункту 6 не поширюється на сім'ї, до складу яких входять військовослужбовці з числа внутрішньо переміщених осіб, які захищають незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України та беруть безпосередню участь у заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації (крім осіб, які набули право власності на зазначене житлове приміщення, придбане за рахунок державних коштів, після початку проведення антитерористичної операції або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях).

[...].

П. 7 Порядку № 505 передбачено, якщо у складі сім'ї, якій призначено грошову допомогу, є особи працездатного віку (крім громадян, які доглядають за дітьми до досягнення ними трирічного віку; громадян, які доглядають за дітьми, що потребують догляду протягом часу, визначеного у медичному висновку лікарсько-консультативної

комісії, але не більш як до досягнення ними шестирічного віку; громадян, які мають трьох і більше дітей віком до 16 років і доглядають за ними; громадян, які доглядають за особами з інвалідністю I групи або дітьми з інвалідністю віком до 18 років, або особами з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, або особами, які досягли 80-річного віку; а також фізичних осіб, які надають соціальні послуги, та студентів денної форми навчання), які не працевлаштувалися, в тому числі за сприянням державної служби зайнятості, або перебувають в трудових відносинах з роботодавцями на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, в населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктах, що розташовані на лінії зіткнення, але фактично не працюють, протягом двох місяців з дня призначення виплати грошової допомоги, її розмір для працездатних членів сім'ї на наступні два місяці зменшується на 50 відсотків, а на наступний період - припиняється.

У разі звільнення та подальшого непрацевлаштування працездатного члена сім'ї грошова допомога на цього члена сім'ї через два місяці з дня, що настає за днем звільнення, зменшується на 50 відсотків, а через чотири місяці з дня, що настає за днем звільнення, - припиняється.

Особи працездатного віку, яким призначено грошову допомогу, зобов'язані інформувати у триденний строк уповноважений орган про факт працевлаштування або перебування на обліку як безробітних.

Для отримання інформації про періоди реєстрації працездатних членів сім'ї, яким призначено грошову допомогу, у державній службі зайнятості, Мінсоцполітики щомісяця до 25 числа подає в електронному вигляді перелік таких осіб державній службі зайнятості, яка протягом 10 календарних днів подає Мінсоцполітики інформацію про періоди реєстрації цих осіб як безробітних чи осіб, які шукають роботу.

Для контролю за фактом працевлаштування працездатних членів сім'ї, яким призначено грошову допомогу (в тому числі за направленням державної служби зайнятості), Мінсоцполітики щомісяця до 25 числа подає в електронному вигляді перелік таких осіб Пенсійному фонду України, який протягом 10 календарних днів подає Мінсоцполітики інформацію з Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування про сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Положення абзацу першого цього пункту щодо припинення виплати грошової допомоги в разі непрацевлаштування особи не застосовуються у період карантину та протягом одного місяця після його скасування.

Відповідно до п. 11 Порядку № 505 уповноважений представник сім'ї, якому призначено грошову допомогу, зобов'язаний повідомляти уповноваженому органу про зміну обставин, які впливають на призначення грошової допомоги, протягом трьох днів з дня виникнення таких обставин.

Згідно з п. 12 Порядку № 505 виплата грошової допомоги припиняється з наступного місяця у разі:

подання уповноваженим представником сім'ї заяви про припинення виплати грошової допомоги;

надання інформації державної служби зайнятості про те, що працездатні члени сім'ї протягом чотирьох місяців не працевлаштувалися за сприянням державної служби зайнятості або перебувають в трудових відносинах з роботодавцями на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, в населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктах, що розташовані на лінії зіткнення, але фактично не працюють;

зняття з обліку внутрішньо переміщеної особи;

виявлення уповноваженим органом факту подання недостовірної інформації або неповідомлення про зміну обставин, які впливають на призначення грошової допомоги;
у разі смерті внутрішньо переміщеної особи.

[...]

Виплата грошової допомоги може бути поновлена, якщо протягом місяця з місяця припинення її виплати уповноважений представник сім'ї повідомив уповноваженому органу про зміну обставин, які вплинули на припинення виплати грошової допомоги.

До спірних правовідносин суд застосовує положення Порядку № 505 з урахуванням висновків Верховного Суду, викладених в постановках від 08 листопада 2021 року у справі № 184/1009/17, від 24 червня 2020 року у справі № 639/1949/17, від 15 квітня 2019 року у справі № 227/513/17, від 15 серпня 2019 року у справі № 415/43/17, від 16 квітня 2019 року у справі № 243/6470/17, від 15 квітня 2019 року у справі № 644/2636/17, від 28 листопада 2018 року у справі № 127/5904/17 тощо, та зазначає, що аналіз норм п. п. 2, 7, 12 Порядку № 505 свідчить, що:

- грошова допомога у разі її припинення відповідно до п. 7 цього Порядку не призначається лише на наступний строк, тобто чергові шість місяців:

- положення Порядку № 505 не містять норми, яка б у подібних правовідносинах назавжди позбавляла права особу працездатного віку, яка працевлаштувалась та як і раніше має статус внутрішньо переміщеної особи на отримання грошової допомоги.

За таких обставин, коли з моменту припинення виплати грошової допомоги (10 червня 2015) по день звернення Мороз М.М. до Управління з заявою про виплату їй вказаної допомоги (05 серпня 2021 року) минув шестимісячний строк, тобто наступний строк в розумінні п. 3 Порядку № 505, у відповідача відсутні правові підстави для непризначення грошової допомоги з посиланням на п. п. 3, 7 Порядку № 505, оскільки грошова допомога на наступний строк не призначається тільки тим особам, які продовжують не мати для цього підстав, а у разі якщо така особа набула статусу, що не суперечить зазначеним вище пунктам Порядку, то вона знову набуває право на призначення щомісячної адресної допомоги.

З огляду на це, а також враховуючи, що Мороз М.М. працевлаштована з 03 вересня 2018 року і станом на 05 серпня 2021 року продовжувала працювати, а також, зважаючи на відсутність, визначених п. 6 Порядку № 505, підстав для відмови в призначенні грошової допомоги, суд дійшов висновку, що позовні вимоги про зобов'язання Управління призначити та виплатити Мороз М.М. грошову допомогу за її заявою від 05 серпня 2021 року є законними та обґрунтованими, а тому підлягають задоволенню.

З наведених вище міркувань суд відхиляє заперечення Управління, які зводяться до того, що не має законних підстав для призначення Мороз М.М. грошової допомоги за її заявою від 05 серпня 2021 року, оскільки ця допомога позивачці була припинена з 10 червня 2015 року і в порушення вимог п. 12 Порядку № 505 вона не повідомила Управління про зміну обставин, які вплинули на припинення виплати допомоги, тобто про факт свого працевлаштування.

При цьому суд наголошує, що, відмовляючи Мороз М.М. в призначенні грошової допомоги за її заявою від 05 серпня 2021 року, Управління проігнорувало правові висновки Верховного Суду щодо застосування Порядку № 505 та вчинило дії, аналогічні тим, що вже тричі визнавалися протиправними такими, що набрали законної сили, рішеннями суду, чим порушило право позивача на отримання відповідної грошової допомоги.

Таким чином, позов підлягає задоволенню повністю.

Розподіл судових витрат.

Відповідно до ч. 1 ст. 139 КАС при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у

справі виступала його посадова чи службова особа.

Позивачем документально підтверджені судові витрати по сплаті судового збору в сумі 908,00 грн (квитанція від 13 вересня 2021 року).

Докази здійснення позивачем інших судових витрат суду не надані.

Оскільки суд дійшов висновку про задоволення позовних вимог судові витрати позивача по сплаті судового збору підлягають присудженню на її користь за рахунок бюджетних асигнувань відповідача.

Керуючись ст. ст. 2, 12, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 250, 251, 255 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

вирішив:

1. Адміністративний позов Мороз Марини Миколаївни (ідентифікаційний код 2723717586, зареєстроване місце проживання: 84601, Донецька обл., м. Горлівка, вул. Рудакова, буд. 51, кв. 20, фактичне місце проживання: 84301, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Паркова, буд. 24, кв. 16) до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради (ідентифікаційний код: 25953617, місцезнаходження: 84333, Донецька область, м. Краматорськ, вул. Героїв Небесної Сотні, буд. 23) про зобов'язання вчинити певні дії – задовольнити повністю.

2. Зобов'язати Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради призначити та виплатити Мороз Марині Миколаївні щомісячну адресну допомогу внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, за її заявою від 05 серпня 2021 року.

3. Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради на користь Мороз Марини Миколаївни судові витрати по сплаті судового збору в сумі 908 (дев'ятсот вісім) гривень 00 копійок.

4. Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

5. Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку шляхом подання апеляційної скарги до Першого апеляційного адміністративного суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

6. Повне судове рішення складено 17 травня 2022 року.

Суддя

Т.О. Кравченко

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

17.05.2022
Суддя
Т.О. Кравченко

*306*5262262*1*2*